

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון

התובע **כפיר זכריה**
ע"י ב"כ עוה"ד יעקב שינדורף

נגד

הנתבעות
1. גלית כהן
2. עדי דרזי הראל
ע"י ב"כ עוה"ד מאיה הרצברג אלון
3. אילנית לוי שדה
ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שבח

פסק דין

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

רקע

1. לפני תביעה לפיצוי כספי בסך 350,000 ₪, בשל שלושה פרסומי לשון הרע, ובהם יוחסה לתובע התנהגות אלימה במערכות יחסים זוגיות.

2. התובע והנתבעת 2 היו בני זוג. הנתבעת 1 היא חברתה של הנתבעת 2 ולהן עסק משותף. הנתבעת 3 היא דוגמנית, שחקנית ומנחה ידועה, המפעילה ערוץ אינסטגרם (להלן: "הערוץ") ומקימת בו ראיונות בתחומים שונים.

3. אין חולק כי הנתבעת 2 (להלן: "עדי") התראינה אצל הנתבעת 3 (להלן: "אילנית") בשידור בערוץ, שעסק באלמות בין בני זוג (להלן: "הריאיון"). אין חולק שהנתבעת 1 (להלן: "גלית" או "גלי") שלחה מסרונים בגנות התובע, לגרושתו טל ולאחותו רינה.

טענות הצדדים

4. על פי התביעה, במהלך הריאיון ששודר בשידור חי, פרסמה עדי לשון הרע נגד התובע, בכך שתיארה אותו כבן זוג אלים, שהפעיל נגדה אלימות בדרכים שונות, עד כדי חשש לחייה, תוך שהיא משווה את הקשר הזוגי ביניהם לנסיבות רצח ענת אלימלך ז"ל. אין חולק, שעדי לא הזכירה את שמו של התובע, אך לגישתו מסרה פרטים מזהים אודותיו.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 5. התובע, אב לשניים, יוצא מערכות הביטחון בתפקידים מבצעיים, בעל אות הצטיינות
- 3 מאת נשיא המדינה, ועוסק בניהול וייעוץ לפרויקטים בתחום החירום והאבטחה, טוען
- 4 שעדי גרמה נזק רב לשמו הטוב, משום שלמעלה מ- 52,000 איש צפו בריאיון, ועוד כ-
- 5 200,000 עוקביה של אילנית עשויים להיחשף אליו.
- 6
- 7 6. התובע מוסיף וטוען בתביעתו, כי בשני המסרונים ששלחה גלית לגרושתו ולאחותו,
- 8 הוציאה דיבתו, בכך שהציגה אותו כאדם מסוכן לנשים, הגורם להן סבל וכאב, ובכך
- 9 שגרם לכאב ולתחושת נטישה לילדיו, ולחוויות שליליות עבורם. בנוסף, גלית שלחה
- 10 לגרושתו קישור לצפייה בריאיון (להלן: "שיתוף הריאיון"). גלית לא הסתפקה בכך, אלא
- 11 שיתפה את הריאיון בעמוד הפייסבוק שלה, קרי – פרסמה אותו לכל חבריה בפייסבוק
- 12 (להלן: "הפצת הריאיון"), שחלק לא קטן מהם הם גם חבריו של התובע בפייסבוק.
- 13
- 14 7. התובע ביקש להסב את תשומת הלב לכך שמרואינת נוספת באותו משדר, התראיינה
- 15 תחת שם בדוי ובאופן שזהותה הוסתרה. אולם, עדי בחרה להתראיין בפנים גלויות,
- 16 לחשוף את זהותה ולמסור פרטים שיש בהם כדי להצביע על זהותו של התובע.
- 17
- 18 8. לטענת התובע, אילנית, חרף ניסיונה העשיר בתחום התקשורת, נמנעה מלבדוק את
- 19 העובדות בבסיס טענותיה של עדי, נמנעה מלהציע לתובע, טרם השידור, למסור את
- 20 תגובתו לדברים המכפישים והקשים של עדי אודותיו. כן נטען, שחרף עשר הודעות בכתב,
- 21 אשר נשלחו לאילנית, בדרישה להסיר את הריאיון מהערוץ, הריאיון לא הוסר, אלא
- 22 לאחר הגשת התביעה, ולאחר שנשלחו אליה שני מכתבים מאת ב"כ התובע.
- 23
- 24 9. על כן, אליבא התובע, הנתבעות הוציאו דיבתו במזיד, ומתוך כוונה של ממש לפגוע בו
- 25 ולגרום נזק רב לשמו הטוב, מתוך רגשות נקם ולשם קידום העסק המשותף של עדי וגלית,
- 26 פגיעה הנמשכת עד היום, וספק אם יוסר הכתם שהוכתם בו אי פעם. התובע מבקש לחייב
- 27 את עדי וגלית לשלם לו, יחד ולחוד, 300,000 ₪ - 100,000 ₪ בגין כל אחד מהפרסומים
- 28 (הריאיון, המסרונים, והפצת הריאיון). בנוסף, הוא מבקש לחייב את אילנית לשלם לו
- 29 פיצוי בסך 50,000 ₪ כמי שנתנה את הפלטפורמה לפרסום לשון הרע.
- 30
- 31 10. גלית כפרה בעילת התביעה. לשיטתה, אין מדובר בלשון הרע, כי אם בהבעת דעה מותרת
- 32 ובתום לב. יתר על כן, כמי שהכירה מקרוב את התובע ועדי, ואת הזוגיות שלהם (מאחר
- 33 וניהלה בביתם צהרון), פרסמה דברי אמת, משום שהבחינה בהתנהגות אובססיבית
- 34 ותובענית מצד התובע כלפי עדי, ובהשפעתה ההרסנית עליה, לרבות שינויים רגשיים,
- 35 נפשיים ותפקודיים. הפצת הריאיון נעשתה בתום לב, מתוך רצון להאיר עיני נשים רבות

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המצויות בתוך מעגל האלימות מבלי שהן מודעות לכך, ועל מנת להציג לפניו סימנים
2 מקדימים ותמרורי אזהרה, להזהיר נשים מקשר הכולל בחובו אלימות סמויה, כל
3 פעולותיה נעשו לשם מטרה ראויה וחשובה – לשקף לנשים שאין להן במה להתבייש, שכן
4 אלימות יכולה להגיע לכל בית ולכל זוגיות, ועל מנת לסייע במיגור התופעה הנפוצה מדי
5 של אלימות נגד נשים.
- 6
7 11. עוד נטען, כי הפרסום הפרטי של המסרונים לטל ולרינה, נעשה בשמה של עדי ובשמן של
8 בנות זוג קודמות של התובע (להלן: "צביה" ו"ליאור"), בכוונה למנוע מנשים נוספות
9 להיפגע מהתובע כפי שנפגעו שלושתן, ועל רקע ההשערה כי לטל ולרינה השפעה חיובית
10 עליו. המסרון השני לטל, שעניינו התייחסות התובע לילדיהם המשותפים, נשלח בתום לב,
11 מתוך כוונה טובה, דאגה ואהבה לילדים, לאחר שהייתה עדה, משך כשנתיים, לטלטלות
12 ולשינויים שחוו, בתקופת הקשר בין התובע לעדי, ובשל חובה מוסרית שחשה, לעדכן את
13 אמם בכך.
- 14
15 12. גלית הוסיפה, שאין בפרסומים לטל ולרינה משום פגיעה בשמו הטוב של התובע, משום
16 שמדובר בנשים המקורבות אליו קרבה אישית והפרסומים לא הובילו לשינוי ביחסן אליו.
17 לחילופין, היא טוענת להגנה על פי סעי' 14, 15(1), 15(2) ו-16(א) לחוק איסור לשון הרע,
18 תשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק").
- 19
20 13. בכתב ההגנה עדי טוענת כי הייתה אישה פעילה מאד, בעלת עסק מצליח, עסקה בתחום
21 המודעות והרוחניות ואף הגישה תכנית ברדיו בנושאים אלו. לימים, נשבתה בקסמיו של
22 התובע וניצתה ביניהם אהבה גדולה. בדיעבד, הבינה שלאורך כל הקשר התגלו סימנים
23 המעידים על "אלימות סמויה" מצד התובע, שהתבטאה בשתלטנות וקנאה אובססיביות.
24 התנהגותו של התובע כלפיה הובילה להתרחקות ממשפחתה הקרובה ומחבריה, למחיקת
25 הפרופיל ברשתות החברתיות, ולסגירת המשפחתון שבבעלותה. עדי הפכה להיות "עקרת
26 בית" כאשר הכל סובב סביב התובע והילדים. באוקטובר 2020, לאחר שפרץ ויכוח ביניהם
27 נפרדו, ומאז לא היה ביניהם כל קשר.
- 28
29 14. לטענתה, בשל חוויותיה בעבר במערכות יחסים עם גברים ומתוך שהבינה בדיעבד כי
30 חוותה אלימות סמויה, ולאחר ששמעה על חוויות דומות של נשים אחרות, החליטה
31 לתרום מניסיונה האישי ולשתף, מבלי להתבייש, בתהליך שעברה, להאיר ולהצביע על
32 גורמי סיכון.
- 33
34 15. עדי טוענת שלא הייתה לה מטרה לפגוע בתובע או בשמו הטוב ומטרתה וכוונתה בקיום
35 הריאיון – להאיר עיניהן של נשים נוספות לכך שאלימות אינה בהכרח פיזית וגלויה,

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ויכולה להתקיים גם בצורות אחרות, נסתרות וסמויות. הא ראיה, כי הייתה מוכנה
2 להשאיר את מס' הטלפון שלה לכל מי שמעוניינת לשוחח עמה בנושא ולקבל את
3 תמיכתה, כאשר האפשרות לעזור לנשים נוספות לצאת ממעגל האלימות, היא שעמדה
4 לנגד עיניה.
- 5
6 16. חיזוק נוסף למטרותיה הנ"ל, להבדיל מגרימת נזק לתובע, היא העובדה שלא חשפה את
7 שמו של התובע ולא מסרה פרטים מזהים אודותיו. עדי מדגישה שלא נישאה לתובע, כך
8 שדבריה עשויים להיתפס כנוגעים לכל אחד מבני זוגה לשעבר.
- 9
10 17. אף עדי טוענת לתחולת ההגנות על פי החוק.
- 11
12 18. אליבא אילנית, הריאיון נערך במסגרת פעילותה לצמצום תופעת האלימות נגד נשים. שמו
13 של התובע לא הוזכר בריאיון, בהתאמה להצהרתה והתחייבותה של עדי שלא להזכיר את
14 שמו במהלך הריאיון.
- 15
16 19. אילנית טוענת שלא הייתה כוונה לפגוע בתובע באופן אישי, אלא להעלות את המודעות
17 בציבור לאלימות כנגד נשים, ובפרט לנסיבות השונות בהן היא מתקיימת, ולאופנים
18 השונים בהם היא באה לידי ביטוי, כלומר לא רק במישור הפיזי והמילולי, כי אם
19 בהתנהלות כוללת, לרבות במישורים הכלכלי, הנפשי והרגשי.
- 20
21 20. אילנית מוסרת כי תיעוד הריאיון הופיע בדף הראשי של הערוץ ימים בודדים, ולאחר מכן
22 הועבר להיסטוריית IGTV אינסטגרם (ארכיון הערוץ). ברם, היא לא הייתה מודעת לכך
23 ולכן כשקיבלה את פנייתו הראשונה של בא-כוח התובע, השיבה כי הריאיון אינו מופיע
24 בערוץ. רק לאחר הפנייה שנייה, ותוך שהסתייעה בסיוע טכני, עלה בידה לאתר את סרט
25 הריאיון בארכיון ובאופן מידי הוא הוסר לצמיתות. על כן, אילנית טוענת כי פעלה בתום
26 לב להסרתו של הריאיון.
- 27
28 21. אילנית מוסיפה, שאין במהלך הריאיון, ולו מילה אחת מפיה כלפי התובע. אמירותיה
29 שצוטטו בכתב התביעה הינן אמירות שגרתיות ולגיטימיות של מראיינת. הדעה היחידה
30 שהביעה היא כנגד התנכרות רשויות החוק. אילנית טענה כי היא פועלת ותמשיך לפעול,
31 תעשה כל שבידה לעשות ובראש מורם, על מנת למגר או למזער את התופעה הקשה של
32 אלימות נגד נשים, שהפכה לתופעה נפוצה מאד, גבתה וגובה קורבנות רבים.
- 33
34 22. אילנית טוענת שלא הייתה מודעת לבקשות ההסרה, אשר נשלחו אליה באינסטגרם,
35 משום שנשלחות אליה מדי יום אלפי פניות ואין ביכולתה לקרוא את כולן. לכן, סברה כי

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 ראוי היה שהפניות יישלחו אליה באמצעות הסוכנות המייצגת אותה. לעמדתה, לו היו
 2 בקשות ההסרה נשלחות באופן זה, הן היו מתקבלות אצלה בפועל ומטופלות באופן יסודי.
 3
 4 23. אילנית הסבה את תשומת הלב, כי הציעה לתובע למסור את תגובתו בערוץ לדברי עדי
 5 בריאיון. אין חולק שהדבר נעשה לאחר הגשת התביעה.
 6

דיון ומסקנות

7
 8
 9 24. בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (4.8.2008), קבע בית המשפט העליון את השלבים לניתוח
 10 תביעת לשון הרע:
 11 "מהלך הניתוח של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עוולה בנזיקין ומזכה בפיצוי,
 12 בנויה מארבעה שלבים. ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב
 13 ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר.
 14 פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על
 15 האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר
 16 (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע"
 17 על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני
 18 סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום על פי
 19 סעיפים 13 עד 15 לחוק, אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם
 20 לפרסום לשון הרע. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו,
 21 למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב
 22 הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת
 23 הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. על כל ארבעת השלבים חולש עקרון
 24 האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי (עניין אמר,
 25 שם; עניין הרציקוביץ', שם). איזון זה טבוע עמוק במסגרת התנאים הסטטוטוריים
 26 שעוצבו בחוק הן לצורך בירור שאלת האחריות, והן לצורך אומדן הנזק. איזון זה משפיע
 27 על פרשנות הוראות החוק ודרך יישומו בכל הקשר".
 28

29 25. אפתח בניתוח הריאיון, בהתאם לשלבים שנקבעו בהלכה הנ"ל. בחרתי לפתוח בריאיון
 30 משני טעמים: הראשון, הריאיון עומד בבסיס התביעה והוא עיקרי בה; השני, לשלוש
 31 הנתבעות חלק בפרסומו: עדי – באמירות בעל-פה במהלך השידור החי בערוץ; אילנית –
 32 כאחראית לקיומם של הערוץ והריאיון, ביקשה מעדי להתראיין וקיימה את השידור
 33 בפועל; גלית – ששיתפה את הריאיון המתועד בדף הפייסבוק שלה ובכך הפיצה אותו
 34 לחבריה בפייסבוק.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 26. השלב הראשון עוסק בפירוש הביטויים שפורסמו במובן האובייקטיבי, וחילוץ המשמעות
3 הנובעת מהם. באחד מפסקי הדין המובילים בסוגית לשון הרע, הנחה בית המשפט
4 העליון: "פרשנות ה"פרסום" והשאלה אם טמונה בו לשון הרע, תיעשה על ידי בית
5 המשפט תוך עיון בפרסום עצמו בלא להיזקק בדרך כלל לעדויות ולראיות בשאלת
6 משמעות הפרסום. המבחן בעניין זה הוא אובייקטיבי: מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל
7 היה מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע" (ע"א
8 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו (2) 607, להלן – עניין אפל).
9
10 27. ככלל, יש להתמקד במילים עצמן, בין שנאמרו בעל פה ובין שנכתבו. כידוע, לעיתים
11 הביטויים שפורסמו, כשלעצמם, אינם מגלים משמעות שלילית, או שהם ביטויים
12 ניטרליים. אולם, המובן השלילי עשוי לעלות "בין השורות", או על פי ההקשר הכולל. סעי'
13 3 לחוק עוסק בדרכי הבעת לשון הרע וקובע: "אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה
14 במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעת מן
15 הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה".
16
17 28. אין הכרח, אפוא, כי הביטויים שפורסמו יכילו, במובן האובייקטיבי והרגיל, משמעות
18 שלילית, המטילה דופי או מציירת את הנפגע באור שלילי, בצורה ישירה וברורה. לעיתים,
19 די כי אותה משמעות שלילית נלמדת באופן משתמע, או עולה מההקשר או מהנסיבות
20 הכוללות. בעניין אפל הנ"ל נאמר: "לעיתים לשון הרע שבפרסום אינה נובעת מן
21 המשמעות הפשוטה של מילותיו, אלא דווקא מן הנרמז או המשתמע "מבין השורות" של
22 הפרסום לפי הבנת האדם הסביר". עוד נאמר: "יש לפרש את המילים בהקשר שבו
23 פורסמו". הדוגמאות שנדונו בפסיקה בהקשר זה רבות וקצרה היריעה מפירוטן.
24
25 29. בעניין אפל הנ"ל, נדונה בין היתר האמירה: "הוא יהיה שלנו", כאשר האמירה יוחסה
26 לתובע בעניינו של אריה דרעי. בית המשפט קבע, כי מאחר ובעת פרסום הכתבה, היה ידוע
27 שכנגד אריה דרעי מתנהלים הליכים פליליים, היה ברור לצופה הסביר שאמירה זו נאמרה
28 לאדם בעל אינטרס אישי ממש, בקביעת זהותו של היועץ המשפטי לממשלה הממונה על
29 התביעה הכללית. כלומר, אמירה אשר אין בה כשלעצמה מובן שלילי או פוגעני, עשויה
30 להיחשב כזו, על רקע ההקשר בו נאמרו או נכתבו הדברים.
31
32 30. בת.א (ת"א) 3053/99 בן ציון מורדוב נ' ידיעות בע"מ כתבה כב' השופטת דרורה פלפל:
33 "לפי סעיף 3 לחוק, אין דרישה כי לשון הרע תעלה במישרין מהכתוב, ודי בעניין זה
34 שמשמעות מהדברים לשון הרע. סעיף 3 לחוק מבחין בין שתי דרכים שבהן עשויה
35 להשתמע לשון הרע מפרסום: הדרך הראשונה נוגעת למקרים שבהם לשון הרע עשויה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 להשתמע מהפרסום עצמו. במקרים אלה המסקנה הפוגעת עולה מבין השורות של
2 הפרסום. הדרך השנייה נוגעת למקרים שבהם הפרסום נראה על פניו תמים לחלוטין,
3 אולם קיימות נסיבות חיצוניות המקנות לו את אופיו הפוגע".
4
5 31. במקרה שלפני מדובר, כאמור, בריאיון שהתקיים בנושא אלימות בין בני זוג ועל כך אין
6 מחלוקת. עיון בתמליל הריאיון (נספח 3 לכתב התביעה) מעלה שכבר בתחילתו הציגה
7 אילנית את הנושא (עמ' 1 שו' 16-18 לתמליל). חלקו הראשון הוקדש לסיפורה של
8 המרואיינת הנוספת, שכונתה בשם הבדוי "דנה", ואינו מענייננו. בחלקו השני, עדי
9 מתארת מערכת יחסים עם אדם שהחשיבה ל"אהבת חייה", לאחר שתיארה זוגיות
10 קודמת, עשר שנים קודם לכן, שהייתה אלימה "גם לא פיזית, אבל היה שם, זה היה מאד
11 ברור..." והסבירה: "והייתי בטוחה שאני עם השיעור הזה סיימתי". בהמשך הוסיפה:
12 "ופשוט, לא העליתי על דעתי שאני הולכת לחוות את הדבר הזה שוב" (עמ' 12 שו' 21 עד
13 עמ' 13 שו' 11 לתמליל). כלומר, הצופה הסביר שמכיר את עדי, יכול להבין "בין השורות",
14 שעדי מתייחסת למערכת יחסים זוגית שלה, שאינה מהעבר הרחוק, אך בדומה לקודמת,
15 הייתה אף היא אלימה מבחינות מסוימות.
16
17 32. אמנם, אין כל התייחסות מילולית, קונקרטית, ברורה וחד משמעית, על מה שחוותה
18 בזוגיות המדוברת, אולם מתוך נושא הריאיון כולו, ומתוך ההשוואה לזוגיות הקודמת,
19 נוצר ההקשר המתבקש, כי עדי חוותה שוב, במערכת היחסים עם מי שחשבה ל"אהבת
20 חייה", אלימות. עדי כינתה זאת "אלימות סמויה", אותה הדגימה, בין היתר, בגרימת
21 תחושה "שאני אשמה בהכל" (עמ' 14 שו' 13 לתמליל), סצינות קנאה (שם, בשו' 21),
22 ניתוק מסביבת המשפחה והחברים, תחושת "גן עדן- גיהנום" ותשלום "מחיר גבוה"
23 אחרי כל דבר טוב שמתרחש.
24
25 33. הגם שאין בדבריה של עדי התייחסות ספציפית לסוג המעשים, לטיב האמירות או
26 ההתנהגות של בן הזוג, והיא לא ממחישה את דבריה באף דוגמא ברורה (למעט מקרה
27 אחד בו היא מזכירה "אגרוף לקיר. נגיחה בדלת"), ההקשר הכללי הוא ייחוס התנהגות
28 אלימה, גם אם לא פיזית או מילולית. לכן, במובן אליו כיוון המחוקק, בסעי' 3 לחוק,
29 וכאמור בפסיקה, המובן הרגיל והסביר של הדברים שנאמרו מפיה בריאיון, כפי שאדם
30 רגיל וסביר יכול להבינו מתוך ההקשר הכולל של השיח, הוא כי בן הזוג עליו עדי מדברת
31 הוא בן זוג אלים, שתלטן, קנאי, הפכפך, היוצר סצנות קנאה, מרחיק אותה מסביבתה
32 ומנתק אותה, ואף "מקטין" אותה ומצר את צעדיה.
33
34 34. לא זו אף זאת, עדי מציינת שיחות שערכה שם שתי נשים מעברו, ולמעשה מתארת אדם
35 שנוהג כך שנים רבות.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 35. השלב השני דן בשאלה אם הפרסום, במובנו הרגיל, הוא לשון הרע והאם היא פורסמה.
3 ובכן, במקרה שלפני אין חולק כי מדובר בפרסום, ונותר לדון בשאלה אם תוכנו עונה
4 להגדרת לשון הרע בחוק. סעי' 1 לחוק מגדיר:
5 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
6 1. להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
7 2. לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
8 3. לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
9 במקצועו;
10 4. לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
11 מוגבלותו"
12
13 36. לטעמי, ככלל, הצגתו של אדם בפרסום, כישות אלימה, מאירה אותו בפני הציבור באור
14 שלילי. חברה מתוקנת אינה מקבלת, סולדת ומתנערת מאלימות, אלימות מכל סוג וכלפי
15 כל דבר (ולא רק כלפי בני אדם, אלא גם, למשל, כלפי בעלי חיים וכלפי רכוש). קל וחומר,
16 כאשר מדובר באלימות כלפי החלש, הקטן וחסר הישע, ולרבות כלפי נשים. החברה
17 בכללותה חותרת להימנעות מאלימות באשר היא, ובפרט בחוג המשפחתי, האינטימי
18 והבין-זוגי. האמור נכון בפרט בשנים האחרונות, כאשר למרבה הצער חל גידול עצום
19 במקרי אלימות בכלל, לדפוסייה השונים, ובעלייה ניכרת וחדה, במקרי אלימות לסוגיה
20 השונים כלפי בנות זוג. במילים פשוטות, הגדרתו של אדם כבן זוג אלים, קנאי, שתלטן,
21 אובססיבי היא לשון הרע, משום שהיא עלולה לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות
22 המיוחסים לו, כהגדרת סעי' 1(2) הנ"ל.
23
24 37. אין די לתובע בכך שהפרסום מהווה לשון הרע. עליו להצביע על כך שניתן לזהותו כמי
25 שלשון הרע שפורסמה עוסקת בו. נטען, ששם התובע לא הוזכר בריאיון ואין חולק
26 שאמנם כך. ברם, לטעמי, הנתבעות עשויות לחוב באחריות ללשון הרע, משום שלפי
27 הכללים שעוצבו בפסיקה, במקרים דומים, אין הכרח כי הפרסום יכיל את שם הנפגע.
28
29 38. אני מוצאת לנכון להביא מהדברים שציטט כבי בימ"ש בע"א (מרכז) 28820-11-17 יצחק
30 גולן נ' גלעד מיכלסון (11.11.18, פורסם בנבו), שיש בהם להבהיר היטב את ההלכה
31 הפסוקה:
32 "בהקשר זה, נפסק בע"א 8345/08 עו"ד עופר בן נתן ואח' נ' מוחמד בכרי (פורסם בנבו,
33 27.7.2011) (פסקה 34 לפסק דינו של הש' דנציגר), כי:
34 "דרישת הזיהוי היא דרישה מהותית ולא טכנית. השאלה אינה האם שמו של אדם צויין
35 באופן מפורש בדברים שפורסמו. כפי שנקבע בסעיף 3 לחוק, דרישת הזיהוי תמולא
36 באותם המקרים בהם מיוחסים דברים שפורסמו לפרט הטוען לפגיעה באופן משתמע מן

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הפרסום או כתוצאה מנסיבות חיצוניות או משילובם של הפרסום והנסיבות החיצוניות...
2 כך למשל, במקרים בהם לא נזכר שמו של אדם בדברים שפורסמו אך נזכרים או מוצגים
3 פרטים המביאים לזיהויו בידי הסביבה הקרובה לו או אף בידי סביבה רחבה יותר – יכול
4 שיימצא המפרסם (או יתר האחראים לפרסום) חייב בגין הוצאת לשון הרע, ובלבד
5 שהמדובר בנתונים שהם בידיעתם הרגילה של אלו ששמעו את הדברים או קראו אותם...
6 הבחינה המהותית של זיהוי הפרט מתיישבת היטב עם אופייה של הזכות לשם טוב. זכות
7 זו נוגעת להערכת האדם על ידי סביבתו הקרובה והרחוקה. היא אינה מגינה על רגשותיו
8 של הפרט לכשעצמן. משכך, מתחייבת המסקנה כי בכל מקרה ומקרה יש לבחון האם
9 הערכת הסביבה כלפי הפרט עלולה היתה להשתנות כתוצאה מן הפרסום. ככל שהדברים
10 נוגעים לדרישת הזיהוי, מתבטא הדבר בבחינה, על פי מדד אובייקטיבי, האם האדם
11 הסביר היה קושר בין הדברים לבין הפרט ומזהה אותם כמי שהתייחסו אליו. בהעד
12 זיהוי של הפרט וייחוס הדברים אליו – לא עלולה להיגרם פגיעה בשמו הטוב אף אם הוא
13 עצמו חש שרגשותיו נפגעו".
- 14
- 15 39. האם פרטים שמסרה עדי בריאיון עונים על דרישת הזיהוי המהותית? התובע טוען שעצם
16 העובדה כי עדי התראיינה בפנים גלויות וציינה את שמה, הביאה לכך שזוהה ע"י מכריו
17 וע"י אחרים, כאותו בן זוג אלים ומתעלל. לחיזוק טענתו זו, הביא לעדות שתיים מבנות
18 משפחתו המורחבת, שמסרו כי צפו בריאיון וזיהו שעדי מדברת למעשה על התובע. טרם
19 שאדון בגרסאות השתיים, אפנה ואבחן את תוכן הריאיון, ואלמד ממנו האם נמסרו
20 פרטים שיש בהם לזהות את התובע.
- 21
- 22 40. לעובדה שעדי נחשפה בשמה ובפניה יש חשיבות, משום שזהותה היא הבסיס הראשון
23 לזיהוי התובע, שהרי דיברה על בן זוגה לשעבר. נוסף לבסיס זה, עדי ציינה כי היא גרושה
24 פעמיים ואם לשתי בנות. כך, גם מי שהטיל ספק אם מדובר בעדי, הרי הוספת פרטים
25 אלה, מזהים אותה ללא ספק על ידי מי שמכיר את פניה ו/או את שמה ו/או את עובדת
26 היותה גרושה ו/או את היותה אמא לשתי בנות.
- 27
- 28 41. עדי חשפה פרטים אישיים העשויים לזהות את התובע עצמו. ראשית, ציינה כי מדובר
29 באדם "עם שתי נשים קודמות". שנית, הזכירה כי מדובר באדם ש"עבד במערכת".
30 שלישית, ציינה כי הזמין אותה להצטרף אליו לנסיעה ורכש עבורה כרטיס טיסה
31 לתאילנד, זמן קצר מאד לאחר שהחלו את הקשר הזוגי. אני סבורה, כי מי שיכול היה
32 לזהות את עדי ויש לו היכרות עמה, יכול היה לחבר את הפרטים ביחס לבני זוגה לשעבר,
33 ולקשר אותם לתובע, שהוא בן הזוג "שעבד במערכת" וגרוש פעמיים, מה גם שפרסום

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הריאיון נעשה כחודשיים לאחר פרידתה מהתובע, להבדיל מתקופות של שנים רבות מאז
2 גירושיה השונים (עמ' 35 שו' 17-22 לפרוט'), ולכן הוא נתפס כבן זוגה האחרון.
3
4 42. ודוק, ההגנה טענה כי הפרט "עבד במערכת" יכול להיות מזוהה עם בן זוג קודם נוסף של
5 עדי, שאף הוא "עבד במערכת". אולם, מי שמכיר את עדי ובני זוגה הקודמים וצפה
6 בריאיון, יכול להבין כי הגרוש שעבד במערכת אינו מי שעדי מתארת, שכן ברור כי היא לא
7 מתכוונת למערכת היחסים הישנה שלה, מלפני עשר שנים, שאמנם הזכרה בקצרה, אך
8 לא הייתה העיקר. הדבר הובהר גם ע"י אילנית: "הייתה שם. לא הזוגיות שאנחנו
9 מדברות עליה היום, הזוגיות הקודמת. הקודמת הייתה בסוג האלימות שהיא גם פזיזת?"
10 (עמ' 12 שו' 21 ועד עמ' 13 שו' 4 לתמליל).
11
12 43. כן נטען כי אין פירוט ביחס לזהות המערכת, כך שלמעשה המילים "עבד במערכת" אין
13 בכוחן להצביע על התובע דווקא. איני מקבלת טענה זו, משום שברור שעדי מתייחסת
14 למשטרה, כפי שניתן ללמוד מההקשר בו נאמרו הדברים (עמ' 23 שו' 5 ועד עמ' 24 שו' 13
15 לתמליל).
16
17 44. כפי שצינתי, התובע העיד מטעמו את בנות המשפחה, סיגלית וכן. סיגלית העידה
18 שהבינה בעת הצפייה בריאיון, שעדי מתייחסת לתובע, משום שדיברה על בן הזוג האחרון,
19 ומאחר וציננה כי "עבד במערכת". ברם, במהלך חקירתה הנגדית לא שמרה על קו אחיד,
20 ועלה לא הייתה בטוחה בכך, משום שניסתה לוודא, עם בתה חן, שאמנם מדובר בו. חן
21 העידה, כי הבינה מיד שמדובר בתובע, שעבד במערכת. לשיטתה, לא ייתכן אחרת (כי מהו
22 הסיכוי שלעדי היו מערכות יחסים נוספות עם מי שעבד במערכת?) בחקירה הנגדית
23 התברר, שחן לא הייתה ערה לעובדה שעדי הייתה נשואה בעבר לאדם ששירת במשטרה.
24
25 45. לצד האמור, אין מחלוקת שזמן קצר לאחר הצפייה בריאיון צלצלה סיגלית לתובע
26 ושוחחה עמו על הריאיון. בכך יש ללמד כי הספק שהיה בלבה בדבר זהותו, הוסר, והיא
27 הבינה מההקשר הכולל ומשיחה עם בתה חן, שאכן מדובר בו.
28
29 46. לטעמי, במכלול הנסיבות, כאשר ברור שעדי מתייחסת למערכת יחסים שהחלה כשמונה
30 שנים לאחר מערכת היחסים הקודמת, והיא מציינת כי לבן הזוג יש שתי נשים קודמות,
31 ובנוסף מתייחסת לכך ש"עבד במערכת", עשויות להביא לזיהוי התובע כאותו בן זוג אלים
32 ומתעלל, עליו מבוסס הריאיון, על ידי מי שמכיר את השניים מהיכרות אישית. די בכך
33 כאמור, על מנת לבסס פרסום לשון הרע ביחס לתובע.
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המסקנה העולה מן הנאמר עד כה, היא שהנתבעות פרסמו על התובע דברים שהם בגדר
2 לשון הרע. יש לדון אפוא בשאלה אם חלה עליהן חבות, לכאורה, לפי סעי' 7 לחוק על פיו:
3 "פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית, ובכפוף להוראות חוק
4 זה יחולו עליה הסעיפים 2(2) עד 15, 58, 61 ו-63 עד 68 לפקודת הנוזקים
5 האזרחיים, 1944".
- 6
7 48. חבותה לכאורה של עדי ברורה, בתור מי שאמרה את הדברים באופן ישיר. חבותה
8 לכאורה של גלית, שלא הייתה חלק מהריאיון עצמו, מבוססת על פעולת שיתוף של
9 הריאיון, שביצעה בדף הפייסבוק הפרטי שלה (נספח 2 לכתב התביעה). כאמור, גלית אינה
10 מכחישה כי שיתפה את הריאיון בדף הפייסבוק. אם בעבר עלתה השאלה, אם שיתוף בדף
11 פייסבוק יוצר חבות בגין פרסום לשון הרע, הרי שהיא נדונה והוכרעה בפסיקה. בע"א
12 (תל-אביב) 35757-10-16 נידילי תקשורת בע"מ נ' יואל וגלית שאול (16.1.19), פורסם
13 בנבו) נקבע כי להבדיל מפעולת "לייק" שתורגמה למונח "חיבוב", שאינה בגדר מהלך
14 פרסום, פעולת השיתוף היא פעולה אקטיבית שתגרום לחשיפת יתר של התוכן ונועדה
15 לשם כך, ולכן יש לראותה כפרסום לכל דבר.
- 16
17 49. אשר לאילנית, חבותה לכאורה נובעת מהוראת סעי' 11(א) לחוק, על פיו בפרסום לשון הרע
18 באמצעי תקשורת, יישאו באחריות פלילית ואזרחית, הן מי שהביא את דבר לשון הרע
19 לאמצעי התקשורת, הן עורך האמצעי ומי שהחליט בפועל על הפרסום, והן האחראי
20 לאמצעי התקשורת. סעי' קטן 11(ג) מגדיר אמצעי תקשורת - עיתון ושידורי רדיו וטלוויזיה
21 (הפסיקה הכירה בכך שרשת חברתית באינטרנט כמותה כעיתון, מקל וחומר שניתן להכיר
22 בשידור ברשת חברתית כשידור טלוויזיוני); עורך אמצעי תקשורת - בין היתר מי שערך
23 את התכנית שבה נעשה הפרסום; ואחראי לאמצעי תקשורת - בהקשר לשידורי רדיו
24 וטלוויזיה, מי שאחראי לקיומם. במקרה של אילנית, אין מחלוקת כי היא האחראית
25 לקיומו של הערוץ והיא שערכה את המשדר בו התקיים הריאיון, כך שעל פניו חלה עליה
26 אחריות לא לפרסם בערוץ לשון הרע.
- 27
28 50. השלב השלישי של בחינת התביעה עוסק בפטור, הגנה והקלות מפני חבות בגין פרסום
29 לשון הרע, ולמעשה בשאלה אם הנתבעות חוסות תחת הוראות פרק ג' לחוק. ההגנה
30 המרכזית בעיני, לה טענו שלוש הנתבעות, ואשר עומדת בלב לבו של המשפט כולו, היא זו
31 שקבע המחוקק בסעי' 14 לחוק, ואשר מכונה בפי הציבור הגנת "אמת דיברתי". וזוהי לשון
32 הסעיף: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם
33 היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
34 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". שתי הערות יש להעיר מיד: האחת,
35 אין די בהוכחה כי הדבר שפורסם היה אמת, אלא יש להצביע על כך שקיים ענין ציבורי

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בפרסום. השנייה, נטל הראייה והשכנוע כי הדבר שפורסם היה דבר אמת, מוטל על מי
2 שמבקש לחסות תחת אותה הגנה, אולם הנטל מחייב אותו להוכיח לפי מאזן
3 ההסתברויות. כלומר – על בית המשפט להשתכנע שגרסת הנתבע כי הדברים שפורסמו
4 הם אמת, סבירה ומתקבלת על הדעת יותר, מאשר גרסת התובע, כי מדובר בעלילה
5 שקרית.
- 6
7 51. אוסיף: הגם שהנתבעות ביקשו להתגונן בסעיפי הגנה נוספים, הרי במקרה דנא די להן
8 אם יעמדו בנטל הראייה והשכנוע, כי הדברים שנאמרו, ולו במרומז או "בין השורות",
9 אודות התובע, הנם דברים שיש בהם אמת וקיים ענין ציבורי בפרסום, על מנת לזכות
10 בהגנה מפני חבות בפיצוי.
- 11
12 52. מן הכלל אל הפרט:
- 13 אפתח בחלק השני של הדרישה, קרי – ענין ציבורי בפרסום. דומה שאין חולק, כי הפרסום
14 נעשה במסגרת סדרת ראיונות שערכה אילנית בנושא אלימות כנגד נשים, ובפרט כנגד
15 בנות זוג, בתקופה בה הסוגיה עלתה לכותרות באופן אינטנסיבי בשל אירועי אלימות
16 רבים ביותר כנגד נשים, שהתחוללו בזה אחר זה. אין ספק שמאורעות אלה עמדו, ועודם
17 עומדים, על סדר היום הציבורי. כמו כן, נראה שאיש מהצדדים אינו חולק שיש להילחם
18 בתופעה זו, להניח אותה לעיני הציבור, לקיים שיח ציבורי על הגורמים, הסימנים, דרכי
19 ההתמודדות והטיפול, הכל מתוך מגמה ומטרה ציבורית ראויה וצודקת, לצמצמה ככל
20 הניתן, עד כדי מיגורה לחלוטין.
- 21
22 53. בעדותה בבית המשפט, וכפי שעלה בתצהירה, ציינה אילנית כי מטרת הראיונות שקיימה
23 בנושא, היא: "לעלות את מודעות הציבור לאלימות כנגד נשים" (סעי' 4 לתצהירה), "צינו
24 כי המטרה היא להעלות משהו, שבוער בי כאדם, למודעות. הרבה נשים חוות את זה, הלב
25 שלי היה לגמרי עם הנשים שמנסים להשתיק אותן הרבה פעמים" (עמ' 33 שו' 24-26
26 לפרוט). עדי וגלית העידו עדות דומה, ועדויות אלה לא נסתרו, חרף הטענה שנשמעה מצד
27 התובע, כי מטרתן של עדי וגלית בפרסום הייתה לקדם את העסק שלהן, בתחום המודעות
28 והרוחניות, טענה שלא הובאו ראיות להוכחתה, ונותרה בגדר השערה.
- 29
30 54. גם בריאיון עצמו קיימות אינדיקציות לכך שמטרת המראיינת והמראיינות היא להעלות
31 את המודעות הציבורית, בפרט של נשים, למאפייניה של אלימות, שהיא לאו דווקא פיזית
32 או מילולית. עולה בבירור שהשיח - שהביא את סיפוריהן הפרטיים של המראיינות,
33 ובעיקר את נקודת המבט האישיות שלהן באירועים ובתהליכים שעברו - התמקד בזיהוי,
34 בהכרה ובהשלמה של נשים, בכך שהן מצויות בתוך מערכת יחסים אלימה, ב"נורות
35 אזהרה" שיש לשים לב אליהן, מתוך ההנחה כי אלימות סמויה, לא זו בלבד שהיא

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 הרסנית לנפשה ורגשותיה של האישה, אלא שעלולה להתפתח בהמשך לאלימות פיזית
2 קשה. עוד עולה מצפייה בראיון, החשיבות הגדולה, עליה מצביעות הן המראיינת והן
3 המרואיינות, בשיתוף אחרים במתרחש, התגברות על תחושת הבושה, ומתן אפשרות
4 לקבל יד מושטת, תמיכה וסיוע. הסולידריות בין מי שחוהה התעללות ואלימות סמויות,
5 לבין אחרות שנקלעו לסיטואציות דומות, עברה כחוט השני לכל אורך הריאיון.
6 אינדיקציות אלה, לרבות הפנייתה של עדי למקורות נוספים העוסקים בתחום (למשל
7 הספר שקראה) והסכמתה למסור את מספר הטלפון האישי שלה לצופים, מצביעות על
8 העניין הציבורי בפרסום, ועל כוונתן של הנתבעות לפתח שיח ציבורי להגנתן של מי
9 שעלולות להיזק כתוצאה מאלימות, להארת האספקטים השונים של אלימות והסימנים
10 לה, ולתמיכה רגשית בהן.

55. "אמת דיברתי" –

13 על מנת לעמוד על אמיתות הדברים, יש לדייק בדברים שיוחסו לתובע בריאיון. עדי
14 מתייחסת לזוגיות שלה עם התובע ולמערכות היחסים שהיו לו עם שתי נשים נוספות,
15 שאינה מזכירה בשמן. בהמשך, עולה שכיוונה לצביה ולליאור. עדי אמרה בריאיון:
16 "...ובזכות הספר, מה שקרה הוא, יצרתי קשר עם נשים... יצרתי קשר עם שתי הנשים
17 הקודמות, קיבלתי אומץ פתאום מהספר הזה, והתקשרתי לאחת מהן שהייתה נשואה לו"
18 (עמ' 20 שו' 10-4 לפרוט'). תכתובת הווצאפ בין עדי, ליאור וצביה, אליה אתייחס להלן,
19 מקשרת בין האזכור הכללי: "שתי הנשים הקודמות", לבין צביה וליאור. כלומר, ייחוס
20 ההתנהלות האלימה מצדו של התובע הוא כלפי עדי, ליאור וצביה. אין אזכור בריאיון
21 למערכות יחסים שהיו לתובע עם נשים אחרות. יש להתמקד אפוא בשאלה אם הוכחה
22 אלימות, לסוגיה, מצד התובע כלפי השלוש בלבד.

24 56. לטעמי, לאחר בחינת הראיות בכתב והעדויות, הנוגעות לטיב מערכות היחסים של התובע
25 עם כל אחת מהשלוש, עלה בידי הנתבעות להוכיח כי דברי עדי בריאיון – אמת הם. מנגד,
26 אני סבורה שמשקל ראיות התביעה בהקשר זה נמוך יותר, כך שלא עלה בידי התובע
27 לסתור את אמיתות הדברים.

29 57. אפתח בעדות המרכזית, היא עדותה של עדי, מי שחוותה את האירועים באופן ישיר. עדי
30 תיארה בריאיון ובתצהיר מרקם יחסים מטלטל, שבו מעבר בין היפה וטוב בהתגלמותו –
31 יחסי קרבה, השקעה, הבנה ושיח, לבין הקשה והמכוער – שליטה, זעם, קנאה, היה מידי
32 ופתאומי, ללא הכנה מוקדמת, מעברים שהותירו אותה מרוקנת, מותשת, חסרת אנרגיות
33 והשפיעו באופן ניכר על נפשה ועל תפקודה. היא תיארה ניכור, כעס, מעקב וחקירה, הבעת
34 חוסר שביעות רצון בצורה בוטה, האשמתה בכל דבר, ואובססיה. אלה באו לידי ביטוי,

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לדוגמא, בתמיכה מצד אחד בעסק הצהרון שניהלה, ומאידך קנאה בהצלחתה והעברת
2 מסר קורבני מצד התובע שאינה מקדישה לו מזמנה. עדי תיארה התפרצות זעם לאחר
3 מפגשים חברתיים, חוסר קבלה של יכולתה ליצור קשר חברתי, והיותה אהודה וחביבה
4 על אחרים, לרבות מכריו, ועד כדי ביטוי פיזיולוגי (עמ' 37 שו' 1-4 לפרוט'). כן תיארה
5 התפרצויות זעם שהסתיימו בהטחת אגרוף ונגיחה בקיר ובדלת. פרט לקנאה בהצלחתה,
6 תיארה קנאה אובססיבית ושליטת כל קשר עם גברים: כך בעניין עומרי, המדריך בחוג
7 הריקוד (חוג שנטשה על מנת להימנע מחיכוך עם התובע), כך בעניין אנשי מקצוע שהתובע
8 העדיף כי לא תבוא עמם בקשר ישיר והתקשורת עמם הועברה לגלית, וכך בעניין פז
9 ואייל, בני זוג לשעבר, שהתובע התנגד לנוכחותם בחייה. עדי העידה כי התובע אמר שאם
10 תהיה עם גבר אחר, אף לאחר שתיפרד ממנו, הוא יפגע באותו גבר. לטענתה, התובע אף
11 יצר איתם קשר והזהירם מפני יצירת קשר עם עדי. לבסוף, נשמעה עדותה לגבי הערות
12 שנשמעו מצד הקרובים לה (אמה, אחותה וגלי) כי מערכת היחסים עם התובע אינה נכונה
13 לה ואינה בריאה. עדי סיפרה כי בתקופה בה היו השניים בני זוג, צמצמה מאד את
14 פעילותה העסקית עד כדי סגירת המשפחתון, הפסיקה את פעילותה החברתית (מחיקת
15 דף פייסבוק, הפסקת ההשתתפות בחוג הריקוד, הפסקת ההשתתפות בתכנית ברדיו
16 החברתי) וחלה ירידה משמעותית בתפקודה.
- 17
- 18 58. דבריה של עדי נתמכו בעדות אמה – סימונה, ובעדותה של גלית. האם סיפרה על
19 הניסיונות להניא את עדי מהקשר או למצער להעיר את תשומת לבה כי מדובר בקשר לא
20 בריא והרסני, בעל דפוס דומה לזוגיות קודמת שהייתה לה, אך לשווא (עמ' 40 שו' 19-14
21 לפרוט'). בסופו של דבר, אישרה כי צלצלה למשטרה ביום בו עדי שבה עם בנותיה לדירה
22 המשותפת, במטרה להיפרד מהתובע, ולאחר שנכדתה צלצלה והבינה שמתרחש דבר מה
23 לא תקין. הפנייה למשטרה נעשתה על רקע חשש כבד כי התובע עלול לפגוע בעדי באופן
24 פיזי.
- 25
- 26 59. בחקירה הנגדית האם אישרה אמנם, שהתובע, עדי ובנותיה היו מגיעים, באופן שגרתי
27 ותדיר, לביתה בסופי שבוע ובחגים, מה שלטענת ב"כ התובע סותר ושולל את הטיעון
28 שהתובע הרחיק, בודד וניתק את עדי מסביבתה (לצד יציאה לבילוי חברתי, השתתפות
29 באירועים, נסיעתה עם חברה לפסטיבל בדרום). למרות זאת, האם טענה לחוסר שביעות
30 רצון מצד התובע, לביקוריה בדירתם, הגם שלא נאמרו דברים מפורשים, ולהשפעת
31 הדברים על עדי: "הרגשתי שהיא לא איתי, היא כאילו מפחדת מהתגובות שיהיו" עד כדי
32 כך שמצאה לנכון לעזוב, על מנת לא לגרום לבעיה בין התובע לבין עדי (עמ' 40 שו' 9-6
33 לפרוט').
- 34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

60. האם אף נשאלה מדוע, למרות החשש לשלומה של עדי, אביה לא ליווה אותה אל הדירה ונשאר במכונית, והשיבה: "בעלי והנכדה הקטנה נשארו למטה, הנכדה הגדולה הייתה איתה למעלה. היינו בהיכון" (עמ' 40 שו' 27). לטעמי, לאור הנסיבות הכוללות של הימנעות ההורים מלהגיע לדירה המשותפת, כמתואר לעיל, אין מקום לקבוע שהטענות בדבר חשש מפגיעה פיזית הן טענות שקריות. יש לזכור כי איש לא הטיח טענה כלפי התובע שאי פעם פגע בעדי באופן פיזי. ברם, הא ראייה, שכאשר החשש התגבר, מיהרה האם להתקשר למשטרה. עדי הסבירה בעדותה כי למרות ששוחחה אצל הוריה על אפשרות להיפרד מהתובע, הרי כשחזרה לדירה לא זו הייתה המטרה, אלא שאמה הבינה אחרת.

61. אף עדי וגלי נשאלו אם פנו לרשויות בעקבות התנהגותו של התובע. שתיהן השיבו בשלילה. אני סבורה, שאין בכך כדי להצביע על היעדר אלימות "סמויה" או "נסתרת", או היעדר התעללות רגשית. עדי חזרה והעידה שלא הייתה מודעת למשמעות הדברים, ולא הייתה ערה לעובדה שהיא נתונה במערכת יחסים אלימה (עמ' 37 שו' 16-12, שו' 36-34). היא אף העידה שסברה כי האשם בה: "לא ידעתי שמדובר באלימות בכלל, אלא שאני לא בסדר". היא לא שעתה לאזהרות מסביבתה הקרובה, שבה וחזרה לזרועות התובע, ורצתה להרות לו. הן האם והן גלי העידו, שדבריהן לא השפיעו על עדי והיא המשיכה בקשר עם התובע, מה שמלמד כי אמנם עדי לא הייתה מודעת, או הדחיקה, את הסכנה שבה היא נמצאת. הדברים מקבלים משנה תוקף כשלא הגישה תלונה רשמית נגד התובע, גם אם "אמרתי למשטרה את הכל אבל לא הגשתי תלונה... אמרו לי שאני יכולה להגיש תלונה, אני אמרתי שאני לא רוצה להגיש, זה בדיוק מה שקורה עכשיו. מדובר בדברים איומים שהוא עשה לי, לליאור ולצביה אבל הן עמדו בדם שתיקה... חבל שלא הקלטתי אותן. אני בשליחות הזו, כי הבנתי מה שקרה לי, התעוררתי, אולי הייתי צריכה לחוות את הכאפה הזו כי הייתי צריכה להבין. אני הייתי הנרצחת הבאה בתור. אמא שלי הצילה אותי..." (עמ' 38 שו' 15-7 לפרוטי).

62. גלית מסרה הסבר דומה לכך שלא פנתה למשטרה ואף התייחסה לרגישות והמורכבות שבניסיון להתערב במערכת יחסים זוגית: "לא פניתי... הוא הצטייר כבן אדם מדהים ובן זוג מהמם. פניתי רק למשפחה, כל הזמן פניתי... כשנמצאים במערכת יחסים, כל דבר הוא מאד נפיץ. אפילו להעיר ולהגיד לה פחדתי להגיד לה, שמא אח"כ הוא יתחיל עם כל המריבות האלה" (עמ' 26 לפרוטי). ובהמשך: "...אני לא הלכתי להתלונן במשטרה, יש איזה פחד מאוד גדול מהאנשים האלה... אתה מפחד שאח"כ יפגעו עוד יותר, גם בי, גם במשפחה, גם בה..." (עמ' 27 שו' 25-16 לפרוטי).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 63. ראוי לציין, שוב, שאין עדות לאלימות פיזית מצד התובע כלפי עדי. סעי' 378 לחוק
2 העונשין, תשל"ז – 1977 קובע מהי תקיפה ועל פיו תקיפה מחייבת מגע של אדם באדם
3 אחר, במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות חומר. לכן אלימות שהיא פסיכולוגית,
4 נפשית או רגשית, ואף אלימות כלכלית, אינן בגדר תקיפה. גם סעי' התקיפה המתייחס
5 לתקיפת בן משפחה ולרבות בן זוג ידוע בציבור, אינו מתייחס לאלימות שאינה פיזית.
6 התעללות נפשית מוכרת בחוק העונשין, אך היא מתייחסת לסעי' 368ג, העוסק בהתעללות
7 ביחס ישע, כאשר חסר ישע מוגדר במי שעקב גילו, מחלתו או מוגבלותו הפיזית או
8 הנפשית אנו מסוגל לדאוג לצרכיו, לבריאותו או לשלומו. לכן, הטענה כי עדי וגלי, או בני
9 משפחתה של עדי, שלא פנו למשטרה ולרווחה, הצביעו בכך כי אין סכנה מצד התובע וכי
10 לא נקט אלימות או התעלל בעדי, משקלה חלש עד קלוש, ממילא לא מדובר בהתנהגות
11 המוגדרת בחוק העונשין כעבירות פליליות.
- 12
- 13 64. אין חולק שגלית הכירה בין התובע לעדי, והיא ציינה כי לאורך התקופה מערכת היחסים
14 שלה עם התובע הייתה טובה. לכן, איני מוצאת סיבה או מניע כי תעליל עליו דברי שקר.
15 יתר על כן, גלי עבדה בצהרון של עדי, שנוהל בביתם המשותף של עדי והתובע. מטבע
16 הדברים נכחה שם שעות מרובות. מעבר לכך, שתייהן העידו כי הן החברות הטובות ביותר
17 אחת של השנייה, השתתפו בחוג הריקוד יחד, בילו יחד ואף שידרו את התכנית ברדיו
18 יחדיו. לכן, גלי סיפרה על שהתרחש בין עדי לבין התובע, ממקור ראשון. היא ציינה
19 בעדותה כי שמעה דברים במישרין מפיו של התובע: כך למשל בשיחה שבה כעס על כך
20 שלא היה הראשון אליו צלצלה עדי בתום השידור הראשון ברדיו (עמ' 26 שו' 33-29
21 לפרוט'), או לאחר אחת הפרידות שלהם שכעס כי לא צידדה בו.
- 22
- 23 65. מהדברים הנ"ל מתברר כי יש אמת בדברים שפורסמו אודות התובע בריאיון. עדותה של
24 עדי הייתה מהימנה ועקבית ונתמכה בעדויות אמה וגלית. התובע טען כי לעדי הייתה
25 כוונת זדון לפגוע בו ולהזיק לו, בדבריה עליו בריאיון, כנקמה על כך שבחר להיפרד ממנה.
26 אני סבורה כי טענה זו לא הוכחה ואין בראיות שלפני ביטוי למניע זה. בראש ובראשונה
27 איני מוצאת את הטענה סבירה ומתיישבת עם ניסיון החיים, משום שלו ביקשה עדי
28 להתנקם בתובע, הרי יכולה הייתה להזכיר את שמו באופן מפורש ואף להיכנס לפרטי
29 הפרטים של התנהגותו הכוחנית והאלימה, על מנת להשפילו ולבזותו, לרבות אזכור קיום
30 יחסי מין עמה בנוכחות ילדיו. כמו כן יכולה הייתה להזכיר את שמן של צביה וליאור,
31 כבנות הזוג הקודמות שלו, שאף עמן נהג באופן אופן. בנוסף לכך, דווקא ההתכתבות עם
32 צביה וליאור מלמדת שלא הייתה לעדי כוונה לפגוע בתובע, ושוב ושוב חזר בהתכתבות
33 בינה לבינו, כחוט השני, שכל מטרתן להרתיע ולהזהיר נשים אחרות, להעלות את הנושא

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 של האלימות הסמויה על סדר היום הציבורי, ולהגביר את ההכרה של נשים למצבי
2 אלימות בהן הן נתונות מבלי להיות מודעות לכך.
- 3
4 66. כאן המקום לציין את עדותו של התובע, שלא היה בה משום לסתור את הדברים שטענו
5 עדי וגלי כלפיו. הוא אישר שבמקרים מסוימים לא ראה בעין יפה את התקרבותם של בני
6 זוגה הקודמים של עדי אליה, גם כאשר דובר בבעלה לשעבר, אבי בתה. ביחס ליתר
7 הטענות, שלל והכחיש, תוך שהוא מפנה את הנאמר עליו אל עדי. כך, כאשר תיארה כי
8 התובע אמר כי יפגע בגבר אחר שיהיה אתה, טען שעדי היא זו שאמרה כי תתנכל לכל
9 אישה שהתובע יהיה עמה. כך, כאשר נמסרו עדויות על התקפי זעם שלו ועל כך שהסתגר
10 בתוך עצמו ולא דיבר עם עדי, טען כי דווקא היא זו שביטאה סצנות קנאה בו והתנהגה
11 בצורה ילדותית ומענישה. ככלל, התובע לא הביא דבר לתמוך בטענותיו אלה, או לסתור
12 את הראיות נגדו, משום שהעיד עדות יחידה בהקשרים הנ"ל. אמנם, חן העידה על ביקור
13 שבו, לדבריה: "נחשפתי להתנהגות מזעזעת ומשפילה של עדי כלפיי ובעיקר כלפי כפיר
14 אשר התבטאה בחוסר יחס מופגן של עדי כלפיי וכן התנפלות חסרת מעצורים על כפיר
15 בעניין אי שטיפת כלים. חזיתי בכפיר מתגונן, מתנצל ומרגיע ומנגד בעדי משתלחת בו
16 באופן חסר מעצורים" (סעי' 4 לתצהירה). אולם, בחקירתה הנגדית של חן, הסתבר כי עדי
17 לא נכחה בארוחה אלא בחדר ואז יצאה (עמ' 19 שו' 14-20 לפרוט').
- 18
19 67. התובע טען שהנתבעות לא זימנו עדים רלוונטיים כמו בעלי המקצוע (הגנן ומתחזק
20 הבריכה), מדריך חוג הריקוד ובני הזוג הקודמים. לטעמי, ניתן הסבר מניח את הדעת לכך
21 (ראו עדותה של עדי בבית המשפט). הלכה היא כי אי זימון עד רלוונטי עלול לשמש
22 לחובתו של בעל דין שעדות העד אמורה לתמוך בגרסתו, אלא אם ניתן הסבר מניח את
23 הדעת למחדל. כאמור, במקרה דנא סבורני שניתנו טעמים מוצדקים לכך שאותם עדים
24 לא זומנו.
- 25
26 68. באתי אם כן למסקנה, כי עלה בידי הנתבעות להוכיח כי דבריה של עדי הן אמת, בכל
27 הנוגע להתנהלותו של התובע במערכת היחסים עמה. כמו כן, אני סבורה שעלה בידן
28 להוכיח, במידה הנדרשת, שאמת דיברה גם בנוגע למערכות היחסים שלו עם צביה
29 וליאור. יצוין, כי עיון בתמלילי שיחות הווצאפ בין עדי לבין ליאור ולבין עדי לצביה, ואף
30 בקבוצה המשותפת לשלושתן, הן טרם שידור הריאיון והן לאחריו, מעלה כי השתיים
31 תומכות בעדי לכל אורך הדרך, מבטאות תחושות פגיעה מהתובע, מזדהות עם תיאוריה
32 של עדי את כוחניותו ושתלטנותו, ומביעות הסכמה לכך שמדובר ב"אלימות סמויה"
33 מצדו. יתר על כן, צביה מתארת לא אחת מצב שבו ליאור נתונה עדיין לשליטתו של
34 התובע ואילו גרושתו טל, כלל אינה מבינה את הדברים לעומקם. בזמני אמת, להבדיל
35 מהמועדים שלאחר הגשת התביעה, לא עלו, ולו ברמז, הכחשות או הסתייגויות מאופן

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 תיאורה של עדי את התובע. לא זו אף זו, אף אחת מהן לא הניאה את עדי מלהתראיין, לא
2 העירה כי הדברים המיוחסים לתובע אינם אמת או אינם מדויקים, ולא חששה שמא
3 יתפרשו כלשון הרע.
4
5 69. והנה, בתצהיריהן (הקצרים יחסית) שינו ליאור וצביה את גישתן לנושא, והעידו נחרצות
6 כי מעולם לא חוו אלימות, מכל סוג שהוא, מצד התובע במערכת היחסים עמו. יתר על כן,
7 צביה הצהירה שבעקבות שיחה עם ליאור פנתה לעדי, הביעה דעתה כנגד הפצת הריאיון
8 וביקשה ממנה לפעול להסרת הקישור לריאיון, אולם עדי סירבה. באופן תמוה, השיחה
9 עם ליאור בנושא הפצת הריאיון, כאשר אף דעתה כי הוא מזיק יתר על המידה לתובע
10 ולילדיו, לא מצאה ביטוי בתצהירה של ליאור עצמה. כן יש לציין כי השתיים לא הביעו כל
11 עמדה בתצהיריהן כנגד אמיתות דבריה של עדי בריאיון.
12
13 70. בעדותן בבית המשפט הביעו צביעה ועדי צער על תוכן המסרונים ששלחה גלי לטל ולרינה,
14 ועל כך שידעו על הכוונה לשלוח אותם ולא עשו מעשה למנוע זאת. ברם, הגם שטענו
15 מספר פעמים כי החיבור בין השלוש ופתיחת קבוצת הווטצאפ "ברכת הגומל" (ביוזמת
16 ובניהול ליאור) הוא בגדר טעות, לא עלה מעדותן כי המשתמע מהריאיון, בדבר התנהלותו
17 של כפיר במערכת היחסים ביניהן, אינו אמת. ליאור שבה וציינה: "טעות, קבוצה של
18 טעות. חיבור שהוא טעות וקבוצה שהיא טעות...אני מתחרטת. כל מה שנאמר בקבוצה
19 הזו, מבחינתי לא היה צריך להיאמר. כל החיבור הזה לא היה צריך לקרות" (עמ' 6 שו'
20 13-20), אולם חרף החרטה בדיעבד, לא טענה שהדברים אינם אמת. לשאלות רבות לא
21 השיבה ליאור: טענה שאינה יודעת, או אינה זוכרת, סירבה להשיב (עמ' 7 שו' 36 עד עמ' 8
22 שו' 3), או התחמקה ממתן תשובה (עמ' 8 שו' 11-6 לפרוט'). כאמור, אמנם ליאור מביעה
23 צער על דברים, מתחרטת בדיעבד וטוענת שהייתה מושפעת ממצב נפשי קשה, אולם גם
24 במועד עדותה לא אמרה, ולו פעם אחת, שאירועים כאלה ואחרים שהתרחשו בינה לבין
25 התובע ועליהם סיפרה לעדי, בעל-פה או בכתב, אינם אמת. למעשה, ליאור מציגה עמדה
26 שונה בתכלית ביחס לקשר עם התובע, מכפי שתארה בהתכתבויותיה עם עדי וצביה. לא
27 ניתן לשינוי זה הסבר של ממש ובכל מקרה לא עלה כי מדובר באמירות שאינן אמת. בכל
28 פעם שהשאלה נגעה בגופם של דברים, התחמקה ליאור ממענה ישיר וכנה. על כן, לא נתתי
29 אמון בעדותה.
30
31 71. הדברים יפים גם לעדותה של צביה. תחילה התברר כי נמנעה ממתן תצהיר לבקשת ב"כ
32 עדי וגלי (עו"ד הרצברג), אולם נעתרה לבקשת ב"כ התובע להעיד מטעמו. לא נמסר הסבר
33 בר משמעות: "הסכמתי לחתום על תצהיר, כי הבנתי הרבה מאוד דברים שלא הבנתי
34 לפני" (עמ' 9 שו' 25-27). לאחר שהושמעו לצביה הודעות קוליות שלה, ולאחר שהופנתה
35 לתכתובת עם עדי, אישרה את השיח: "...היא סיפרה לי את החוויות עלי ועל כפיר, זה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 היה הדבר הראשון. זה היה נכון. לא מדובר בחוויות הקשורות להתעללות ולא לאלימות,
2 אלא לקשר לא טוב ולקשר קשוח מאוד עם בן זוג. אח"כ היא סיפרה את כל מה שהיא
3 עברה...דברים מאוד קשים והאמנתי לכל מילה שלה. זה חיבר אותי לפצע המאוד פתוח
4 ומאוד מוגלתי שהיה לי עם כפיר" (עמ' 10 שו' 19-11). יחד עם זאת הקפידה להדגיש כי
5 לא מדובר באלימות מילולית או פיזית, לא חששה ממנו ולא פחדה שירצח אותה. שוב יש
6 להזכיר כי המיוחס לתובע בריאיון לא כולל אלימות פיזית או מילולית, אלא אלימות
7 סמויה, רגשית. דומה כי צביה מודעת לכך היטב ולכן עולה מעדותה שלא זו בלבד שהיא
8 לא טוענת כי הנאמר על התובע בהקשר שלה אינו אמת, אלא היא מחזקת את דברי עדי
9 כי היתה מערכת יחסים לא טובה ופוגענית, אחרת מה פשר החיבור שחשה בין הדברים
10 שעברה עדי לבין הפצע הפתוח שלה עם התובע?
11
- 12 72. גם צביה נמנעה מלהשיב לשאלות שהתשובה להן אינה נוחה לה. היא אישרה פעולות
13 שביצעה רק לאחר שהוצגו לפנייה, וחזרה ואישרה שגם היא וגם ליאור נפגעו מהתובע
14 ומצולקות מהיחסים עמו, והיו צריכות להחלים מהם. חרף טענותיה כי התובע לא היה
15 אלים, שתלטן ומתעלל ביחסים עמה, ולמרות שהביעה חרטה על מה שכתבה ואמרה
16 אודותיו, לרבות ניסוח המסרונים שנשלחו לגרושתו ולאחותו, אישרה בעדותה: "הזדהיתי
17 מאוד עם ניצול, ניצול כלכלי, ניצול בתוך יחסים בטיפול בילדים שלו, ניסיון לשלוט על
18 יחסים עם גברים אחרים. בזה הסיפורים שלנו מאוד דומים, גם שלי עם עדי וגם עם
19 ליאור" (עמ' 15 שו' 14-1 לפרוט').
- 20
- 21 73. על פי הנאמר לעיל, באתי לכלל מסקנה כי הנתבעות הוכיחו ברף הנדרש כי הדברים
22 שיוחסו לתובע בעת הריאיון הם דברי אמת, הן בכל הקשור לקשריו עם עדי והן בנוגע
23 לצביה ולליאור. לכן, לטעמי, פרסום הריאיון חוסה תחת הגנת סעי' 14 לחוק. בנוסף, הוכח
24 די הצורך כי הפרסום נעשה בתום לב, ולמען מטרה חברתית, מתוך אמונה בחשיבותו
25 ובחובתה של עדי לספר את סיפורה, כדי להאיר בפני נשים אחרות ולהגביר מודעותן, ולכן
26 חלה עליהן הגנת תום הלב, על פי סעי' 15(2) ו-15(3) לחוק.
- 27
- 28 74. ראוי להזכיר את סעי' 16(א) לחוק: "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת
29 הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה
30 עליו שעשה את הפרסום בתום לב". דומה, שלא יכולה להיות מחלוקת, למקרא מלל
31 הריאיון, כי עדי לא חרגה מהסביר בנסיבות הענין: היא לא ציינה את שמו של התובע, לא
32 נכנסה לפרטי הפרטים של התנהגותו, התמקדה בהשפעותיו עליה ועל תהליך הריפוי
33 שעברה, בסימנים המקדימים והעמקתה בנושא באופן כללי, כמו גם חשיבות השיתוף
34 והתמיכה.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 75. ומכאן למסרונים – אין מחלוקת שגלי שלחה לגרושתו של התובע, טל, שני מסרונים
3 כאשר באחד מהם נאמר על התובע: "כל אחת מאיתנו סוחבת את הצלקות שלה
4 מהיחסים עם כפיר" ו-"להפסיק את הכאב שהוא מפיץ בעולם". ובשני: "הילדים שלך חוו
5 כל כך הרבה כאבים ונטישות לא ברורות ואלו דברים שאני מרגישה חובה לידע אותך"
6 וכן: "כפיר עשה הכל על מנת להרחיק אותי ולבודד את עדי. גם אני ספגתי ממנו את
7 התעתוע והעלבונות בצורה סמויה ומאוד מתוחכמת...אז תתארי לעצמך מה הילדים שלך
8 חווים ואלה רק 3 נשים מתוך מי יודע כמה שהם פגשו...".
- 9
10 76. בשונה מתוכן הריאיון, במסרון הראשון יש אמירות מפורשות, והמשמעות נלמדת מהם
11 באופן ברור יותר, שכן נעשה שימוש במילים: "צלקות" ו"כאב". הביטוי – "את הכאב
12 שהוא מפיץ בעולם", הוא בעל משמעות ברורה המייחסת לאדם פעולות ומעשים הגורמים
13 כאב לאחרים. כך גם הביטוי: "סוחבת את הצלקות שלה" מלמד על כך שמדובר באדם
14 שגרם פגם וכאב לאחרות. יש לזכור כי לאחר שליחת המסרונים נשלח קישור לריאיון, כך
15 שגם ההקשר עליו מדובר נחשף בפני טל ורינה, שקיבלו אותו. לכן, לפי הפירוש
16 האובייקטיבי של הקורא הסביר, מדובר באמירות שיש בהן משום לשון הרע, משום שיש
17 בביטויים אלה כדי לבזות אדם ולשים אותו ללעג בעיני הזולת.
- 18
19 77. לדידי, ספק אם מהמסרון השני, העוסק בהיכרות של עדי עם ילדיהם המשותפים של
20 התובע וטל, ועם קשריהם עם עדי, ניתן ללמוד לשון הרע על התובע. אמנם גלי מזכירה
21 את נטייתו של התובע להרחיקה ולבודד את עדי, אך דברים אלה מתקשרים יותר עם
22 האמור במסרון השני, ואינם בלב האמור ביחס לילדים. גלית אינה יוצרת קשר בין
23 התובע, כשלעצמו, לבין האמירה כי הילדים חוו נטישות לא ברורות. מתוך ההקשר,
24 המשמעות אחרי הפרסום היא התובנה כי החלפת בנות זוג על ידי התובע, יצר אצל ילדיו
25 כאבים ונטישות.
- 26
27 78. אשר לפרסום, אין חולק שהמסרונים נשלחו לטל ולרינה על ידי גלי, אולם עדי הודתה כי
28 ידעה על הכוונה לשלוח אותם אליהן, הכירה את נוסחיהם והייתה מודעת לתזמון
29 המשלוח. מכאן, שניתן להחיל גם על עדי אחריות לפרסום לשון הרע, בעניין המסרונים.
30 חשוב לציין, שגם ליאור וצביה שהעידו לזכות התובע היו ב"סוד העניינים" ואף עולה כי
31 לצביה היה חלק פעיל ביוזמה ובביצוע. למרות זאת, התובע בחר לתבוע בגין המסרונים
32 רק את עדי וגלי.
- 33
34 79. נשאלת השאלה, האם גם בעניין המסרונים חלה הגנה מבין ההגנות המנויות בחוק. דומני
35 כי המענה בחיוב. ראשית, בעניין המסרון הראשון, כבר הגעתי למסקנה כי הנאמר

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בריאיון אודות יחסו של התובע לעדי ליאור וצביה, והאלימות הסמויה שנהג בה במערכות
 2 יחסיו עימן, הוא אמת. כאמור, אין די בכך שיש בדברים אמת. יש לבסס גם את היסוד
 3 השני, כלומר – ענין ציבורי בפרסום. דומה, לפי תוכנו של המסרון הראשון עצמו, כי קיים
 4 עניין בפרסום, ולו מן הטעם כי נשלח למי שגלי ראתה כבעל השפעה על התובע: "היה
 5 חשוב לנו ליידע אותך כי אנחנו חשובות שיש לך, אולי, השפעה חיובית על כפיר ואולי
 6 ממך תבוא העזרה להפסיק את הכאב שהוא מפיץ בעולם". עניין ציבורי אינו בהכרח עניין
 7 להביא דבר מה לידיעת הציבור. הוא יכול להתבטא גם בפנייה לאדם או לציבור ספציפי
 8 שיש עניין לרפסם אליו את הדברים, לשם השגת מטרה, שלציבור יש ענין בה. על כן,
 9 לטעמי, פרסום המסרון הראשון מוגן בהגנת "אמת דברתי".
- 10
 11 80. אשר למסרון השני, לדידי עולה ממנו, בהקשר הכולל של הנסיבות, הבעת דעה אישית של
 12 גלי, כמי שהכירה את הילדים בתקופה לא קצרה, על האפשרות שילדיהם המשותפים של
 13 טל והתובע, נחשפו לנטישות לא ברורות, מעצם החלפת בנות הזוג של אביהם. אמנם גלי
 14 לא השתמשה במילים שיש בהן להצביע במישרין על הבעת דעה, להבדיל מקביעת עובדה.
 15 יחד עם זאת, ושוב לפי ההקשר בו נכתבו הדברים, ומאחר ולא מדובר בבעלת מקצוע
 16 בתחום הנפש (פסיכולוגית או פסיכיאטרית), המובן הטבעי והרגיל של הדברים הוא של
 17 הצגת עמדה אישית. חיזוק לכך ניתן למצוא בפתיח של גלית: "ובנימה אישית..." וגם
 18 בביטוי: "דברים שאני מרגישה חובה ליידע אותך". מדובר בהגנה מפני אחריות בגין
 19 הפרסום, לפי סעי' 15(3) לחוק הקובע: "הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של
 20 הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום, או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין
 21 אישי כשר", והכל כאשר הפרסום נעשה בתום לב.
- 22
 23 81. מתוך כלל האמור במסרונים והאופן בו הוצגו הדברים לטל אני למדה על תום לב של גלי
 24 בפרסום של המסרון השני לטל. עולה כי התוספת המגולמת במסרון השני, שנשלח אל טל
 25 בלבד, נעשתה כתוספת אישית של גלי, פנייה אישית ישירה אל טל כאמם של הילדים,
 26 להפנות תשומת לב לתחושתה של גלי כמי שהכירה את הילדים, כי הם חוו כאב
 27 ונטישות. העובדה כי מסרון זה נשלח אל אמם של הילדים בלבד, הנימה והניסוח של
 28 המסרון והאמירה בסופו: "תדעי שאני פה בשבילך (הטעות במקור – י.א.ב) אם עולות לך
 29 שאלות (יש עוד כל כך הרבה דברים שאני יודעת ולא כתבתי לך) אני בטוחה שאם תרצי
 30 גם עדי תדבר איתך באהבה גדולה", כל אלה יחדיו מצביעים על היעדר כוונה להכפיש
 31 ולהשמיץ לשווא, אף לא לזרוע חשש ובהלה בדבר מצבם הרגשי של הילדים, ודומני כי
 32 מסרון זה נשלח בתום לב ובכוונה כנה לסייע ולעזור.
- 33
 34 82. לכן, להבנתי, עדי וגלית מוגנות מפני אחריות אזרחית גם ביחס למסרונים ששלחה גלית.
 35

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 52068-01-21 זכריה נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 83. סיכומם של דברים, התביעה נדחית. התובע יישא בהוצאות משפט כדלקמן :-
- 2
- 3 א. לנתבעות 1 ו-2 יחד, ישלם הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.
- 4 ב. לנתבעת 3 ישלם הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.
- 5
- 6
- 7 ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ג, 10 ספטמבר 2023, בהעדר.
- 8

יפעת אונגר ביטון, שופטת

- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

